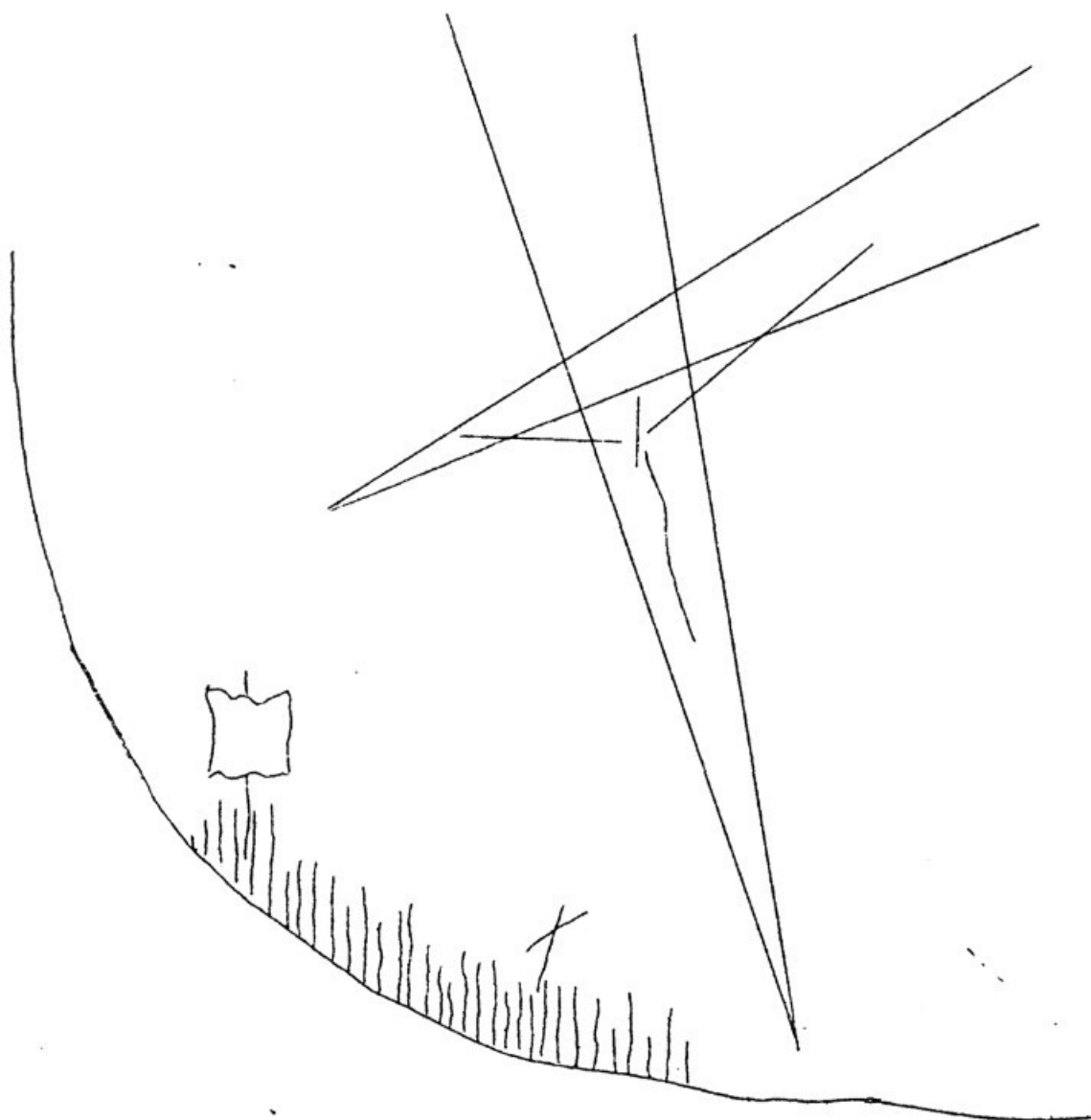

SANTA EUGÈNIA

REVISTA LOCAL PER A LA DIVULGACIO I LA CULTURA

Nº 4. 30 d'abril de 1.984. Depòsit Legal PM 625/1983

PERÒ ILL RESSUCITÀ...

L A T R O M P A
== =====

Això era i no era un Rei de Mallorca, molt alegre; però un dia se li morí la Reina, i es posà tan trist que es moria. Per alegrar-li la vida, els seus nobles li proposaren fer una gran Banda de Música, amb un o dos músics de cada poble. Del nostre també n'hi toca un que du el tambor; i el Rei quedà molt content.

El qui tenia problemes era el director. Quasi tots els músics duïen un sarró a l'esquena, i quan arribaven al compàs -- trenta-dos, quasi tots els músics de dins el sarró treïen un -- trompetí d'or, i ta-ta-tiiii... i el director es posava molt nerviós de que quasi tots els músics volguessin tocar una trompa -- igual. El músic del nostre poble, el tamborer, no tenia dobbers per comprar un trompetí, encara que no l'hagués comprat, perquè trobava de poca educació no tocar la peça així com el director la volia.

El nostre tamborer per ésser més graciós, folla el seu tambor amb una banda de paper blanc, i alguns amics del poble hi escriuen les seves cançons, i altres persones del poble se'n -- reïen un poc; però ell no s'enfadava i aguantava totes les fetes.

- - - - -

Cada músic de la Banda, és una revista d'un poble. El tamborer és la nostra Revista; el trompetí dels músics, son les -- planes de crítica i controvèrsia contra moltes de coses. La nostra Revista no té trompetí. El paper blanc que folra el tambor, son les planes en blanc que oferirem a totes les forces vives -- del poble. Les cançons escrites al tambor, son els escrits de -- cada organisme. Les burles dels altres amics, son les protestes i queixes, escrites i de paraula, rebudes de molts d'indrets del poble. El tamborer que no s'enfada, voldria ésser l'Equip de Redacció que no perd la paciència, però el nostre l'ha acabada; -- aposta, quan volem tocar a la banda, ja no drem el paper blanc i escrit, (nos sab molt de greu canviar costums fetes). L'Equip -- de redacció mirarà la conveniència de cubrir les informacions -- més interessants.

Tenim una idea:

A tots els qui les agrada lo del trompetí de la denúncia, -- de la protesta o controvèrsia, les aconsellariem que es juntin -- i comprin una trompa per a ells, és a dir, fundin una revista i facin ta-ta-tiiii... al compàs trenta-dos.

Nosaltres, el tamborer, tant sols continuarem tocant i -- fent tum-tum-tu-tum...

Agraïriem a les entitats que no s'ofenguessin per les comparacions; també de nosaltres n'hem fet un humil tamborer, i som persones.

Comprendreu que no nos correspon haver d'aguantar les queixes i protestes, que tocara fer-se a l'organisme corresponent, ja que nosaltres no tenim cap medi (ni tenim per què tenir-lo) -- per a poder certificar la "veracitat" de les afirmacions de cada organisme. Si qualcú diu mentides, ell ho sabrà. Per a no rebre més sempentes, de moment llevarem el paper del tambor, i ja mirarem d'escriure qualque cosa.

I continuarem cant a la Banda: tam, tuntu-tum...

LA REDACCIO.

I N D E X

	plana
EDITORIAL	1
INDEX	2
ESGLÉSIA : Carta Cristiana nº 7	3
Any de Lluc	4
La Pasqua Cristiana	5
LLIBRES	6
LA NOSTRA ECONOMIA	7
AJUNTAMENT	8 i 9
DEMOGRAFIA i alguns avisos	10
CAMARA AGRARIA	11 i 12
ESCOLA	13
GOB	14
CONCURS DE REDACCIÓ: "La Fira".	15 a 17
ENTREVISTA amb Tomeu de Son Mascaró	18 i 19
COL.LABORACIO (sobre el sexe i l'amor)	20
VIDA DEL BISBE JOAN SASTRE	21 a 23
RACÓ DELS POETES	24
ENTREVISTA (a Lluís Llach)	25 i 26
NORMALITZACIO LINGÜÍSTICA	27
HISTORIA DEL POBLE	28 i 29
CINEMA	30
COL.LABORACIO ("Cantar Panades")	31 i 32
DEPORTS.	33
CUINA	34
PASSATEMPS	35

Revista

"SANTA EUGENIA"

30 d'abril de 1.984.Revista Local per a la difusió y la Cultura.
nº 4.Publicació bimensual. Depòsit Legal PM 625/1983.

Editat i imprès a la Parròquia de Santa Eugènia.Mallorca.
Redacció i Administració: C/ J.Antonio,8.Sta.Eugènia.Balears.

EQUIP DE REDACCIÓ:

Nadal Trias Orell, Bernat Sureda Canyelles, Ma Antonia -
Parets Amengual, Pep Mulet Canals, Margalida Bibiloni
Parets, Jacinta Parets Amengual, Miquel Coll Isern, An-
tonia Campaner Mulet, Juana Ma Jaume Rigo i Margalida
Llabrés Serra, amb la col.laboració d'altres persones
per a la confecció manual i la distribució a domicili.

Aquesta Revista sols accepta la responsabilitat dels escrits
del nostre equip de Redacció. Les idees i expresions dels al-
tre escrits son responsabilitat dels seus firmants o repre-
sentants particulars o col.lectius.(Vegeu l'editorial de la
plana anterior).

"TU" i "VOSTÈ"

CARTA CRISTIANA nº 7 als cristians i
persones de Bona Voluntat de
Santa Eugènia.

Apreciats amics:

No fa gaire "cents" d'anys= que els capellans eren gent que procedien de famílies riques i naturalment eren senyors i les deien "vosté". Els Bisbes eren nomenants "prínceps"polítics i tenien 'poder', i d'aquí venen els títols que els solien donar.

Tot això ja ha passat, i no té cap altre sentit a no ésser la costum que agrada encara a algunes perones i les volem -- respectar.

La gent "major" vol que al capellà li diguin vostè per a manifestar així un respecte, ò acatar una autoritat que ells entenen que s'ha de professar. Però no tothom ho entèn així.

Avui la major part dels capellans venen de capes socials més baixes, i els Bisbes i tot també-, i aquest "relatiu" senyoriu ha passat a l'altre vida, lo que fa que també els tí tols vagin passant a segon ter me.

Explic això perquè hi ha -- gent que es troba violenta en tractar-me de tu, de vos o de = vostè. Lo primer vos diré que mai m'ha agradat pareixer d'una classe social que no era la me va, i això de "vostè" sempre m'ha vengut un poc gran. Quina solució hi ha? Molt simple: per part meua s'admet tot, si no -- es fa qüestió d'ironia o de -- despreci; però sobre tot si és qüestió de confiança.

El "tu" és molt útil en con verses particulars i en qües= tions d'assumptes personals.

El "vos", -seria molt hermós que es tornàs introduir en el tractament de fills a pares-, = en substitució de l'influència= castellana del "tu". De fet, in clús els qui diuen "tu" al seu pare, tracten de "vos" al cape llà.

El "vostè", avui s'aplica majo= tariamente a tota persona desconeg da-, estaria bé per a totes aque= lles persones que ho tendrien mal de fer tractar de "tu" o de "Vos", quan sempre al "senyor rector" l'hi han dit "vostè".

El criteri que jo posaria seria molt ample: que cada un usi el trac tament que li paresqui més apropiat tenguen en compte que lo important no és una o altra cosa, sino s'ex= presio de la confiança que sempre hi hauria d'haver.

De fet, parlar de l'autoritat ò la dignitat sacerdotal reclama tal dignitat de tractament, és ignorar que tal dignitat no és res sino un servici propietat de la comunitat= cristiana, i que com a tal és un = servici i no una dignitat: un ser= vici, de cap casta, mai ha estat = una distinció socials, lo que mos pot dur a pensar que, si tal dis= tinció no hi és, segurament és que aquí, el servici no hi és, lo qual planteja un problema més fondo que no el simple "tu" ò "vostè", un -- plantejament de més envergadura -- que tocaria ésser així: el qui ser veix és el criat; el senyor és el qui és servit; el criat mai ha es= tat més molt que el seu Senyor. I el nostre Senyor, fou pobre, criat, i servidor; el Vos, el Tu Jesús, -- el TU-AMIC.

I nosaltres som més poc que no= Ell.

Fraternalment vos salut

Nadal Trías Orell.

30 d'abril de 1.984.

LLUC - MALLORCA
=====

"ANY DE LLUC"

3a part
=====

CONSTRUIR LA UNITAT DEL POBLE DE DEU QUE PEREGRINA A MALLORCA

1) Església reconciliada i reconciliadora.

Volem viure reconciliats amb Déu i amb els nostres germans: per l'amor; pel Sagrament de la Reconciliació; pel de L'Eucaristia; i compartir lo que som i tenim.

"Any Sant de la Redenció" i "Any de Lluc", poden potenciar la força reconciliadora que proposa el Papa...

Caminar cap a la unitat en l'harmonia plural dels membres de l'Església i cap a la pau gojosa de saber-se complementaris, perdonats i perdonadors, servidors de tots...

Ser SIGUES, instruments i medis de reconciliació, diàleg, enteniment, pacifistes i perdonadors en mig del nostre món que sabem tan dividit, enfrontat en guerra, barallat i angustiat...

2) Església enviada i servidora.

Jesús va dir i ens diu: "ANAU".

Ha de créixer a dins tots els cristians la consciència de que hem de ser sal, llum, llevat...

Dificultat que comporta el mesclar-nos amb la nostra societat.

Necessitam sentir i donar resposta al crit agònic i famolenc de Justícia, de veritat, d'amor, de pau... i sabem que Crist, en qui creim, ho pot saciar, pot donar resposta...

Necessitat de sentir-nos solidaris...

A pesar de tots els nostres pecats i de tots els riscos que comporta volem construir i fer un món millor, un món nou...

3) Església Missionera

La nostra Església ha estat i és enviada a altres Esglésies. Ramon Llull, Juniper Serra i més de 300 germans i germanes que duen AVUI la Bona Nova arreu del Món...

No podem ser cristians si no som missioners, a pesar de l'escassetat del clero i de vocacions. "Es donant que es reb" "Es obrint-se que retrobam aire novell"...

4) Quatre objectius pel Centenari de la Coronació:

- Renovació i vitalització de la devoció a Maria.
- Vivència i pràctica de la RECONCILIACIÓ, amb Déu, amb un mateix, amb els altres, amb la creació.
- Potenciació efectiva i generalitzada del servei als pobres.
- Profunditzar i estendre l'exercici de la CORRESPONSABILITAT.

"Mallorca ditxosa guardava una flor"
a dins una encletxa tot baix d'un pujol.
"Ave, Ave, Ave Maria"

P. Joan Arbona
Missioner de Lluc.

"QUE HEM FET DURANT
LA SETMANA SANTA"

-&- Certament lo més important no son les formes externes. Abans les costums podien ésser unes i ara unes altres. Però es tracta que siguem on siguem i facem lo que facem, do deixem de viure allò que per els més cristians és lo més important d'aquests dies.

-&- I lo més important què és? Es tracta de reviuere, -de fer present- el camí de Jesucrist, perquè és un camí que ara és - el nostre. Per això intentam profunditzar d'aquests fets d'ahir i d'avui. És el nucli de la fe que hem de viure en el cor de la vida.

-&- Per a ixò la comunitat dels cristians mos hem trobat en les cel.lebracions litúrgiques. Perquè més important de lo que jo pensà o senti, és unir-se a allò que aquests dies tota l'Església pensa i sent.

-&- I també és molt important trobar uns moments per el silenci i l'oració personal. Molt útils ens eren les paraules de dels Dijous Sant sobre l'Estimar i l'Eucaristia, i del Divendres Sant sobre la Passió de Jesucrist.

-&- I del Vespre de Pasqua, donem-ne gràcies i alegrem-nos. El Ciri Pasqual és el gran símbol de Crist Ressucitat. Tota una llarga sèrie de lectures mos recorden l'història de l'amor-salvador de Déu a través dels sigles. Fins l'alegre anunci de la - Ressurrecció; "Ha ressucitat i anirà davant vosaltres". Per això el mateix vespre recordam el nostre Baptisme que significà la nostra unió a la seva Vida Nova. Els cristians volem anar contra tot mal, creim en l'amor del Pare, en el seu Fill ressucitat, i en -- l'Esperit Sant que mos renova i dona vida.

-&- Aquest vespre de Pasqua la Missa és més que mai una festa. Si l'Eucaristia és sempre cel.lebració de la Pasqua, aquest dia ho és més que cap altre.

"I LA PASQUA DE CINQUANTA DIES"

La Setmana Santa ha estat el començament de la gran cel.lebració pasqual. Jesús no va quedar mort en el sepulcre: va ressucitar.

Per això durant cinquanta dies, -fins a Pentecostés-, l'Església cel.lebra amb alegria, amb fe i - esperança, la gran Festa de la Pasqua.

Cada diumenge, -i en les cel.lebracions dels sagraments-, tots els cristians expressen aquesta fe en Jesucrist vivent, en la seva presència transformadora i alliberadora en nosaltres. Perquè poguem -- anar endavant en el nostre camí, perquè cresquem - en el nostre seguiment de Jesús Ressucitat, perquè vengui a nosaltres el vostre Regne.

(del Full "Setmana Santa de MD de 1.984).

LLORENÇ, RIBER I CAMPINS. "La minyonia d'un infant orat"
Ed. Moll. Col. "Les Ill s D'or"
Palma de Mallorca 1.974 (118 pags.)

Llorenç Ribet va néixer a Campanet l'any 1881 i va morir a 1958. De família modesta (son pare era jornaler de Palma i sa mare pertanyia a una família de picapedrers de Campanet) era el major de nou germans. Va estar uns anys a Lluc i després passà al Seminari de Palma on rebé forta influència dels clàssics (Virgili, Ciceró). A l.905 fou ordenat sacerdot i al mateix temps el bisbe Campins el nomenà catedràtic de Retòrica i Poesia al Seminari.

Otingué premis de poesia en els Jocs Florals de Barcelona. Les seves obres publicades són: "Lliris del camp" (1909), "Les Coronnes" (1917), aquests són dos llibres de poemes. "Vida i actes del Reverend Mestra i Benaventurat Màrtir Ramon Llull" (1916), "Els camins del Paradís Perdut" (1920), "Els Sants de Catalunya" (1919-1920), "A sol alt" (1931) és el tercer llibre de poemes.

A 1935 publicà la seva obra més coneguda, LA MINYONIA D'UN INFANT ORAT, que fou molt ben acollida pel món literari. Aquesta obra és escrita en forma d'autobiografia; l'autor ens conta les memòries de la seva infantesa; ens narra les seves aventures infantils en una prosa acolorida.

El llenguatge és expresiu, ple de metàfores. És important remarcar la fusió dels elements populars, llegendes, anècdotes i elements cultes, referències a Virgili i Ciceró.

Ens fa una descripció social del seu poble nadiu, formes de relació social, costums, fires i festes, actes religiosos, (sermons i matines). És un llibre que ens mostra la saviesa que ens dona el contacte amb la Naturalesa, amb la nostra Terra repleta de coses, l'autor ens diu: "és millor que els minyos aprenguin a llegir en les fulles dels arbres que no en els llibres".

SALVADOR GAMES. "NARRACIONS"

Ed. Moll. Palma de Mallorca 1976 (123 pags.)

Salvador Galmés va néixer a Sant Llorenç d'Es Cardassar l'any 1876. Estudià en el Seminari i s'ordenà sacerdot l'any 1904, es llicencià en Dret per l'universitat de Barcelona.

Ocupà diversos càrrecs eclesiàstics a Mallorca, i va morir l'any 1.951. Dedicà casi tota la seva vida a la transcripció i l'edició crítica de l'obra de Ramon Llull.

Aquest llibre que comentam és un aplec de set narracions, escrites entre l'any 1908 i 1928. Ens mostren l'ambient rural mallorquí, la duresa del treball, l'amargura de les situacions socials determinades.

"La Dida" és sens dubte la millor de les narracions; descriu la tràgica sensació de sol·edat d'una jove mare allunyada del seu fill, que es troba desamparada pel seu home. Ella està llogada per dida a ciutat a casa d'uns senyors que l'engreixen egoísticament.

LA CAMPANYA DE "SOCIS" I L'AJUDA DE "SA NOSTRA"

Des del començament d'aquest any iniciarem una campanya de "Socis de Manteniment" per a poder cobrir la part econòmica de la nostra Revista en la edició de sis números anuals i distribuir-la gratuïtament a totes les cases del poble. Nos proposem tenir un mínim de 100 Socis a 450 ptes cada un per enguany, i podem dir que ja hi hem arribat, i encara queda gent que vol ésser Soci d'aquesta entitat cultural que vol ésser la nostra Revista.

El començament econòmic de la revista fou cobert per les aportacions voluntàries dels lectors, pel BANC DE BILBAO, i per la "caixa de Balears Sa NOSTRA que en tot moment mostrà la seva voluntat d'ajuda i col.laboració, cosa que agraïm molt, així com la seva voluntat de seguir col.laborant en tots els números.

El presupost anual de 1.984 de la nostra Revista que, per usar el sistema de simple multicòpia mecànica, és lo més reduït possible, puja 63.000' ptes. 100 Socis a 450 ptes. suposen anualment 45.000' pesetes. La resta ho paga "SA NOSTRA".

Desd'aquí volem agraïr als "Socis" i a aquesta entitat bancària i obra social, la seva col.laboració i sosteniment moral a l'equip que duim envant aquesta petita empresa.

"L'Equip de Redacció"

CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"

EL AYUNTAMIENTO INFORMA

SESION CELEBRADA EL DIA 24 DE FEBRERO DE 1.984.- En sesión == ordinaria celebrada el día 24 de febrero el Ayuntamiento acordó:

19. Aprobar la liquidación del Presupuesto Ordinario de 1.983 con un SUPERAVIT de 3,783.728 de pesetas.

29. Solicitar en el Plan de Obras y Servicios de 1.984 del Consell Insular de Mallorca las siguientes obras:

- a) Reforma de la antigua estación F.E.V.E.
- b) Pavimentación asfáltica de los caminos denominados Sa Punta y Son Negre (que fueron arreglados en el Plan desarrollado por I.R.Y.D.A. en nuestra localidad).
- c) Electrificación Cementerio Municipal.
- d) Bacheo de los caminos Las Ollerías y Torrentot.
- e) Construcción de un peso municipal.
- f) Construcción de una Unidad Sanitaria.

39. ESCUELAS NACIONALES.- El Ayuntamiento acuerda la instalación de agua fresca en las Escuelas Nacionales.

49. El Ayuntamiento aprueba por unanimidad el programa de la IV Feria Agrícola y Ganadera concediendo la gratuidad de solares a todos los feriantes y expositores el día primero de abril.

SESION ORDINARIA CELEBRADA EL DIA 30 DE MARZO.- Examinados por la Corporación los padrones de exacciones municipales correspondientes:

Al impuesto de Circulación de vehículos de tracción mecánica.

Solares sin edificar y sin vallar.

Censo canino.

La Corporación acuerda por unanimidad:

- 1.- Aprobar los padrones municipales para el año 1.984.
- 2.- Exponer al público, a efectos de reclamación, por el plazo de 15 días, contados a partir del siguiente al de su publicación en el Boletín Oficial de la Provincia, los Padrones aprobados.

COBRANZA IMPUESTOS MUNICIPALES DE CIRCULACION DE VEHICULOS.- El plazo de cobranza de los impuestos municipales de circulación de vehículos finalizará el día 15 de mayo.

Los arbitrios relativos al Censo Canino NO SE COBRAN. El pago se realizará en el momento de la vacunación.

Los impuestos correspondientes a solar sin edificar y sin vallar se abonarán en fechas próximas y se notificará al vecindario con antelación suficiente por medio de bando y exposición en el tablón de anuncios.

PATRONATO PARA LA MEJORA DE LA VIVIENDA RURAL.- La Corporación informa favorablemente las peticiones de AYUDA solicitadas al Patronato de la Vivienda Rural.

SESION EXTRAORDINARIA.- PRESUPUESTO MUNICIPAL. Por mayoría absoluta fue aprobado el Presupuesto Municipal para el ejercicio del año 1984, en sesión extraordinaria celebrada el día 16 de marzo del corriente con un total de INGRESOS que ascienden a la cantidad de 7,863.332 pesetas y un total de GASTOS igual a la misma cantidad de 7,863.332 pts., resultando, por consiguiente, nivelado el Presupuesto, que será expuesto al público, a efectos de reclamación previo anuncio en el Boletín Oficial de la Provincia, por término de quince días.

AGUA EN LA FINCA MUNICIPAL CAMP DE'N SEC.- Ha causado gran satisfacción en todo el vecindario el importante alumbramiento de agua en la finca municipal CAMP DE'N SEC, a resultas de la perforación realizada en el citado lugar. Brotó el agua el pasado día 28 de marzo, a las 6 de la tarde, sin dejar de aflorar el apreciado líquido durante una prueba que duró 48 horas.

Según la prueba realizada la riqueza del acuífero se calcula en 10 litros de agua por segundo, lo que equivale a 36.000 litros y 40.000 litros de agua por hora (a un nivel de 125 metros de profundidad).

Fueron muchas las personas de la localidad que se desplazaron al lugar del manantial durante los días 28, 29 y 30 para comprobar con alegría el resultado de la perforación.

PRIMERA INSCRIPCION MUNICIPAL DEL CAMP DE'N SEC.- La finca que se consideraba propiedad municipal hace ya varios años, y más aún después de unas gestiones llevadas a cabo con todos los propietarios de fincas colindantes, con objeto de las obras de asfalto de los dos caminos municipales que la circundan y tener que realizar el municipio la limpieza de escombros y basura de la mentada finca en la que todos los vecinos notificaron al Ayuntamiento, firmando su conformidad, de que fuera propiedad municipal. Continuando las gestiones emprendidas, con motivo de las mejoras realizadas, se ha llegado a la conclusión de que la mentada finca procedía de los señores de CA'N BALAGUER. D. Francisco Servera, actual propietario, hace donación al Ayuntamiento de Santa Eugenia mediante escritura pública inscribiéndose por tanto en el inventario de bienes municipales.

La Corporación municipal agradece en nombre del pueblo de Santa Eugenia al Sr. Servera la donación efectuada.

DEMOGRAFIABAUTISMES:

Josep Roca Massanet (18-III-84) fil de Toni i Francisca.

¡Enhorabona al nou cristià i als seus pares!

DEFUNCIONS:

20-III-84 Bernat Roca Mulet (93 anys)

27-III-84 Sebastià Pou Roca (85 anys)

21-IV-84 Esperança Palou Homar (85 anys)

¡Que descanseu en la pau del Senyor!

(Bodes i Noces de Plata, cap)

RECTIFICACIO

A l'edició de l'anterior nº 3 de la nostra Revista, a la plana 3, posarem incorrecte el número de telèfon del Bar Can Prim. Rectificau-ho i posau el número correcte: és aquest: 62 04 08.

HORARI de la BIBLIOTECA MUNICIPAL

- DILUNS de 6 a 8 del capvespre
- DIMECRES de 6 a 8 del capvespre
- DIVENDRES de 6 a 7 del capvespre
- DISSABTE de 10 a 12 del matí.

NUMEROS ATRASSATS

Tots els teujans lectors que vulguin col·leccionar la nostra Revista i les falti algun número anterior ho poden demanar al domicili de la Revista, C/J.Ant.8, ò a qualsevol membre de l'Equip de Redacció o de Distribució.

DISTRIBUCIO ORDINARIA

Si en la distribució ordinària de cada Revista deixassem involuntariament la vostra casa, fés-mos-ho a saber lo més prest millor, i la vos hi dur-hem. La nostra voluntat és que arribi gratuïtament a totes les cases habitades del poble. Els qui tengueu la vostra casa que estigui un poc allunyada dels nuclis urbans del poble, Alqueries, Olleries o Coves, podeu passar a recollir-la o encarregar qualcú

- Haciendo un retroceso, y pasando un pequeño repaso a la labor que esta Cámara Agraria ha llevado a término desde su existencia, me enorgullezco al observar la tarea que junto con mis compañeros de equipo hemos hecho posible, transformando a veces, pequeñas inquietudes, en grandes realidades. Tenia, y tengo, una gran responsabilidad, al ser el representante de todos los payeses de Sta. Eugenia, por los cuales siempre he deseado lo mejor, y fue dicha responsabilidad la que me lanzó, sobrepasando en mucho las competencias que tiene la Cámara, es decir, que la Cámara en sí solo es órgano de consulta y de información, pero mi espíritu no paró ahí, el motivo de ser el Presidente más joven de Mallorca me exigía destinar el máximo de atención a mi cargo, intentando así, mejorar el ánimo de los agricultores, ya sea en sistemas teóricos, y a veces hasta financieros.
- Haciendo un recuento a los hechos reales, de los cuales esta Cámara dispone de documentación que verifica y certifica los hechos, aprovecho e intento levantar el ánimo de los payeses. Cuando se hizo la campaña del "Cuc" (lombrices) ovino, todos saben que la vacuna resultó gratis, pero también hay que saber que fuera así tuve que hacer muchas gestiones en diferentes organismos para que me la concedieran.
- Para las obras de Lourdes la Cámara solicitó una ayuda a los Organismos competentes y que nos concedieron 500.000'- pesetas que se entregaron para la compra de los materiales necesarios. En cuanto a las cuatro ferias anuales consecutivas que se han realizado, he de manifestar que llevan un gran trabajo de organización, y que no es difícil creer que en este empeño se me sustraen muchas jornadas a mi trabajo particular, pero que la satisfacción que me produce el ver que de cada año viene más gente a visitarnos, que la feria va a más, que es una manera de revivir al sufrido payés, me hace sentir compensado. Este año que viene D.M. esta exposición será mayor.
- También bajo mi gestión y en nombre de la Cámara se ha conseguido comprar abonos en comunidad resultando bastante más baratos, que haciéndolo individualmente.
- Una gestión que realizó la Cámara y que tras muchos esfuerzos propios conseguí, fue la subvención total de los costes de la reforma de los caminos siguientes: Sa Punta, Son Negre, Ses Planes y Sa torte. Tal concesión está reflejada en su documentación y en manos de la Cámara, a disposición de todos. Cuando se realizan las obras surgieron pequeños problemas tales como el enchanchamiento de curvas y la construcción de paredes en las mismas. Para ello, la Cámara solicitó una nueva subvención. Se nos concedieron 125.000'- pesetas, cuya cantidad entregué al Ayuntamiento, que fue quien gestionó la realización de las obras.
- Es un hecho el éxito conseguido con las excursiones que realizamos, los payeses, a Sa Canova, y posteriormente, a Mont Blanch. No lo es menos la visita que hicimos a Zaragoza. No pudimos conseguir la subvención total del viaje, pero nos hicieron un buen descuento, tanto en las gestiones que hice por la Cámara y para realizarse en viaje colectivo.
- Tenemos un parque de maquinaria que no está mal dado la cantidad de payeses de Sta. Eugenia. Contamos con una peladora de almendras, un azufrador, una bomba pulverizadora y un molino de piensos, todo a disposición de los agricultores locales, pero así y todo no nos conformamos y en el capítulo de PERSPECTIVAS está la de conseguir de la misma forma que las máquinas que ya tenemos, un remolque cisterna, una cosechadora, una embaladora y una espedregadora, entre otras.
- Vamos a intentar comprar abonos en comunidad. Vamos a intentar vender nuestros productos también en comunidad para que nos resulten más rentables, pero siempre esquivando la mano burocrática que conlleva las oficinas de las Cooperativas. Creo que la Cámara puede suplir en buena parte, y sin cobrar una peseta, ya que está compuesta de payeses.
- Seguiremos organizando cursillos agropecuarios que resultan una

- buena fuente de información. Ya lo demostraron los que realizamos con temas tales como: Almendros, vinya, ovino, abonos, Seguridad Social, cooperativismo, apicultura, seguridad rural, etc. La Cámara resulta muy efectiva en cuanto a la problemática del payés, ya que todas las inquietudes locales son transmitidas, a través de la Cámara, al Parlamento Nacional, para ser tratadas y poder ser solucionadas. Se nos facilita toda la información habida al respecto.
- Consciente que es esta Cámara con que la formación sobre Agricultura debe de empezar en las mismas escuelas, recibí con agrado una solicitud para subvencionar en su totalidad, una estación meteorológica y una invernadero que se instalarán en el recinto escolar, y digo instalarán, porque ya está aprobada la subvención.
 - Como también está aprobada la instalación de un transformador en la zona de Ses Olleries, en el programa de electrificación rural. Esto hace ya tiempo que lo solicitamos, y si se ha retrasado, ha sido debido a que los propietarios vecinos debían de costear el importe del proyecto, pero parece ser que se redactó con algunas deficiencias. El importe de estas obras subvencionadas supera los 2.000.000' - de pesetas.
 - También está solicitada y aprobada, una subvención para limpiar la acequia de Son Campins, en todo lo que recorra del término municipal.
 - Seguiremos. Seguiremos luchando para el bien de nuestra payesía. Ahora más que nunca. Y seguiremos informando. Un saludo de TOMEU VIDAL, Presidente de la Cámara Agraria Local.
-

"EXPOSICIO DE "GOIGS MARIANS DE MALLORCA"
AL SANTUARI DE LLUC"

Amb motiu de "l'Any de Lluç" es troba al Santuari una interessant exposició de "goigs Marians de Mallorca", que ha estat montada per Francesc Salleres amb el material procedent de la Biblioteca Balear de la Real.

Els goigs son composicions poètiques de tipus popular, dedicades a la Verge Maria, a Crist o als Sants, impresos en un full de paper amb els seus corresponents gravats. En aquest cas només s'han exposat els goigs dedicats a Verges Mallorquines, i es troben representats quasi tots els pobles de l'illa.

L'exposició consta aproximadament d'uns dos-cents goigs, -- amb unes vuitanta advocacions marianes diferents. Cal distingir-les que tenen el seu propi Santuari o capella, com per exemple -- Lluç, Cura o Banany, o bé les advocacions més generalitzades comuns a tots els llocs, com poden ésser la Puríssima Concepció, -- l'Assumpció, el Carme o el Roser. També és interessant observar els goigs dedicats a les advocacions marianes més recents, com -- els de la Mare de Déu de Palma Nova, de Binicarella, de la Panada, de la Reconciliació, etc.

Els motius pel que pot interessar aquesta exposició son diversos: el religiós, el lingüístic, el musical o el dels gravats o xilografies. En quant a la seva antiguitat, hi ha Goigs dels segles XVII i XVIII, encara que la majoria son del XIX i actuals.

El nostre poble es troba representat en aquesta exposició amb uns Goigs impresos l'any 1839 a l'Imprenta de Villalonga, de ciutat. Estàn signats per T.P.J.M.C., i el seu títol és: "Goigs a la Puríssima Concepció de Maria, en ocasió de edificar-li nova Capella en la Iglesia del Lloch de Santa Eugènia". La seva primera estrofa diu així:

"Adorém, Verge santíssima,
Vostra pura Concepció.
Digam nuis ab devoció,
Ave Maria Purissima".

Nicolau Tous.
(Ses Coves)

ESCOLA

A l'altre nº de la revista, i a n'aquest mateix apartat, convidavem a tothom a la festa de Carnaval, que amb motiu de recaudar fondos, organitzava l'escola.

Cal dir que la festa fue un éxit, gràcies en bona part, a la massiva col.laboració de tots, organismes oficials, pares, alumnes i mestres que no regatejaren esforços per bé de la nostra escola.

A part de les ajudes donades per els diferents organismes= Ajuntament, Càmera Agraria, "SaNostra", i altres comerços del nostre poble que es varen oferir a col.laborar desinteressadament. Es de destacar aquell grup de pares i d'atl.lots que a les nou del demati, juntament amb els mestres, ja estaven al pati de l'escola ajudant a preparar-ho tot. I aquella desfilada de mares i atl.lots que durant tot el dia passaven per l'escola portant coques, coque rrois, panades ... I encara més de destacar la total assistència= l'horabaixa al cercavila i a la concentració que es reuní dins el pati de l'escola.

A TOTS ELLS I PER AIXO LES MES SINCERES GRACIES.

La part econòmica tampoc defraudà, hi va haver una ganància neta de 41.776 pts; ganància que redueix sensiblement el dèficit existent i que esperam tenir totalment liquidat d'aquí al mes de Juny.

Es realment positiu que pares, alumnes i mestres preparem activitats conjuntes. A part d'un estimul, crea un clima de confiança, convivència i comprensió entre nosaltres. I ara que hem començat es tracta de que no sigui una acció aïllada sinó una norma.

Passant a un altra tema, dir-vos que ja estam preparant la "II Setmana de Teatre Escolar". Engany, encara que molt parescuda en quant a organització a la de l'any passat, tindrà una serie de variacions, entre altres el que noltros tornarem la visita teatral als pobles que venguin a actuar aquí: Alcúdia i Valldemosa.

Les fetxes d'aquesta setmana seràn, si rés cavia, del 14 al 19 de Maig. Deixant el dissabte dia 19 per fer el fi de festa amb l'actuació d'un grup professional, si el presupost ho permet, ja que la nostra caixa a n'aquest moment no está per moltes alegries. No obstant esperam que els diferent organismes a qui hem demanat= ajudes sabin valorar, com han fet fins ara, el nostre esforç, i contribueixin a fer possible aquesta setmana de teatre que els joves actors esperen ansiosos.

EL G O B .- LA NOSTRA NATURALESA

El Grup Balear d'Ornitologia i Defensa de la Naturalesa, ha complert ja els deu anys de singladura. En el transcurs d'aquests anys, s'hi han integrat la majoria d'altres grups naturalistes ò ecologistes sorgits a les Illes.

Actualment, els socis, estàn repartits per quasi totes les viles de la nostra geografia. Als lloc on hi ha un mínim de socis que vulguin fer activitat, es forma una Delegació Local, com és el cas de Santa Eugènia.

Els principis bàsics son aquests: l'estudi, defensa i divulgació de la naturalesa.

L'ESTUDI, és l'activitat que ens permet evolucionar, i viure més descansats. Dada espècie té una composició química diferent -- d'una altra, amb unes determinades propietats. Mirau si en queden de plantes per estudiar. Pensem que la penicil.lina no és altra cosa que una floridura.

LA DIVULGACIO, és però la nostra principal activitat, som conscients, que l'única cosa que podra salvar la humanitat és l'augment de cultura. Amb això està dit tot.

LA DEFENSA. Si no defensam els darrers reductes de naturalesa que queden a les Illes, els nostres fill no podràn estudiar ni divulgar res.

Per altra part, El GCB és la segona entitat naturalista d'Espanya en nombre de socis i la primera en números relatius. I una de les de más pretigi a Europa. Actualment som uns 1.500 socis, que augmenten amb un diariament.

Potser te molt a veure, la tasca ingent que el grup du a terme. Vegem per exemple un resum telegràfic del que hem fet a 1983:

ESTUDI: Inici d'un Atlas Ornitològic. Inici d'inventari d'Arquitectura Popular. Manteniment del Centre d'Avifauna de Son Reus. Increment constans de la Biblioteca.

DIVULGACIO: Actes de Saló al cau social: onze projeccions, tres pel.lícules, 2 cursets. Quatre audiovisuals itinerants han passat per molts de pobles de l'Illa. Excursions. Col.laboram en dos diaris, dues revistes i tres programes radiofònics. Presentació de llibres. Certamen fotogràfic, etc.etc.

DEFENSA Hem salvat es Trenc (1) Hem Salvat Sa Dragonera (2) Nombroses al.legacions a plans parcials de diversos municipis. Hem perdut Sa Canaleta, però per ventura d'ací a tres anys es destaparà.

(1) Juntament amb tot el poble de Mallorca.

Els interessats en aquests temes es poden posar en contacte amb En Joan Pep Ramis (a) "Velero" C/ des Moll, 22. tel. 62 04 13.

CONCURS DE REDACCIO. LA FIRA.

La Revista "SANTA EUGÈNIA", convocà amb motiu de la fira d'enguany, un senzill Concurs de Redacció entre els quatre darrers cursos de l'Escola de Sta. Eugènia. El Premi era publicar la millor redacció de cada curs. El Jurat va estar format per l'equip de Redacció de la Revista. Publicam les quatre millors redaccions dels mentats cursos, així com també els noms dels altres dos finalistes de cada curs:

RELACIO DE PREMIAIS:

8ª Curs: Guanyador: Mª MAGDALENA PERELLÓ ~~PERER~~

Bibiloni

2ª finalista: Jaume Riutort Crespi.

3ª finalista: Maria Bibiloni Mulet.

7ª Curs: Guanyador: FCO. JAVIER BASCUNA COLL

2ª finalista: Fca. Elena Arbona Ramón.

3ª finalista: Mª Eugènia Sánchez Martínez.

6ª Curs: Guanyador: JUAN CAMELLAS MIRALLES.

2ª finalista: Toni Coll Vidal.

3ª finalista: Angela Bascuña Coll.

5ª Curs: Guanyador: ROSITA GUERRA ~~MIRALLES~~

Martínez

2ª finalista: Rafael Camellas Martorell.

3ª finalista: Juan Oliver Coll.

LA IV FIRA DE SANTA EUGÈNIA (8ª curs)

"La 4ª Fira de Santa Eugènia, organitzada per la Càmera Agrària i pel Consell Insular de Mallorca, va tenir una gran importància dins el món de la ramaderia i l'agricultura.

Una cosa que els altres anys no feien i que varen fer aquest any va ésser el gran marathón, que se fé el dissabte amb una gran assistència de públic. Aquest marathón va servir per fomentar un poc més l'esport a Santa Eugènia.

L l'horabaixa hi hagué tir de fona i també tir amb arc, amb una gran participació. Llàstima que la majoria fossin gent de fora poble, ja que aquí, a Santa Eugènia, aquests esports són poc coneguts.

El diumenge va començar sa Fira. Ben prest ja hi havia gent, però la gent se va anar acumulant en el carrer o camí nou devers les 10'30 ó les 11. Com els altres anys a la Fira hi va haver exposició i venda de cotxes, també hi hagué tractors i altres coses per a l'ajuda de l'agricultor. Hi havia venedors de graixoneres, de ramellers, d'animals de ploma, de bisuteria... Encara que aquest any hi va haver poc menys assistència de venedors i d'expositors que els altres anys. Però això no fou problema per a l'assistència de públic, ja que el camí nou no anava ben plè. La venda i exposició va acabar devers les dues o les tres de l'horabaixa.

Però més tard (devers les cinc de l'horabaixa) hi va haver unes hores de música amb els grups Música Nostra i Los Pamperos. Però per a la gent el cantautor principal va ésser en Domènec Penya. Ah! hi hagué teresetes, per als nins i per als no tant nins.

Quan va acabar tot això, quan ja s'acabà sa Fira tota la gent se'n anava amb una cara molt alegre i a la vegada trista ja que ho havien passat molt bé, però ja havia finalitzada, li havien de dir adeu fins l'any que ve. I que l'any que ve nos ho tornem passar tan bé com aquest any.

Maria Magdalena Perelló ~~Perer~~. 8^aEGB.

Bibiloni

LA IV FIRA DE SANTA EUGENIA (7º curs)

Creo que la Feria es una diversión cada año para la gente del pueblo. Las personas se divierten, visitan los tenderetes, compran alguna que otra cosa, y disfrutan del ambiente.

La Feria cada año, atrae a la gente, es un acontecimiento que hace poco que está en Santa Eugenia. La gente de este pueblo acoge a la Feria con cariño porque le gusta la fiesta y salen a la calle a admirar su contenido. Algunas personas dejan mucho dinero porque se llevan el coche cargado de plantas, animales, etc.

Este año, la feria venia poco cargada. Los años pasados traían ovejes, cabras, y todo ello en una amplia exposición, pero este año había pocos animales y creo que los animales juegan un papel importante en la feria.

Este año también estaba baja de maquinaria, aunque la idea de ir mostrando maquinaria antigua hasta lo más moderno está muy bien.

A pesar de todo la gente no dejó de venir. Yendo hacia la Plaza no se podía caminar. Vino también la casa Talbot como cada año; también trajeron camiones y furgonetas.

La importancia de esta feria es mucha para el pueblo porque con ella da un paso adelante en su progreso, en su economía y además ayuda a la gente a pasar un buen rato, a olvidarse de los problemas por un momento, y disfrutar de la feria.

Francisco Javier Bascoñana Coll. 7º EGB.

LA IV FIRA DE SANTA EUGENIA (6º curs)

La Feria de Santa Eugenia se celebró el 1 de abril. Su principal calle donde había más gente eran la calle José Balaguer y la Plaza España. En la Plaza había los coches; en la calle José Balaguer había la maquinaria antigua donde había un tractor que parecía de museo y una de las primeras máquinas de cosechar que hubo en Mallorca, y un poco más hacia el campanario había la maquinaria moderna: había muchos tractores, sierras eléctricas, y unos tractores pequeñitos; y al lado de la Iglesia había unos camiones muy grandes.

Luego en el camino de la escuela había unos tenderetes, y la atracción de los niños eran las llamadas "vellaneros" donde se vendían los dulces y las golosinas; y entre el antiguo bar c'an Soler y la Plaza había las plantas de muy distintas clases y colores.

Y la novedad de la feria fue el goteo y la energía solar. Delante de la Iglesia había unas jaulas de conejos y a la derecha vendían ollas de barro hechas a mano por alfareros; se comentaba que con las ollas de barro la comida siempre salía mejor.

Luego sobre las dos casi todos eran a comer y en cada casa solía haber un invitado en especial, y la cocinera siempre procura que ese día la comida salga lo más buena posible.

Y luego por la tarde había una verbena donde actuaron unos cantantes mallorquines que cantaban canciones típicas mallorquinas y luego vino el momento tan esperado en que cantó Tomeu Penya y su grupo: es un cantautor mallorquín que canta canciones de risa, y en el momento en que cantaba el patio de la escuela estaba repleto de público.

Juan Cañellas Miralles, 6 EGB

LA VI FIRA DE SANTA EUGENIA. (5º curs)
=====

El sábado, primer día de la feria en Santa Eugenia se celebró un semimarathón.

La competición dió comienzo a las diez de la mañana.

Hubo premios para los tres primeros clasificados en cada categoría, y al primer local siempre que no ocupe lugar entre los tres primeros clasificados.

La organización no se hizo responsable de los daños que se hicieron o pudieron haberse hecho los corredores en la competición.

El domingo se pusieron tenderetes de juguetes, golosinas y helados, animales, estufas, etc.

Hubo también una exposición de perros, trajeron coches, tractores, camionetas, y regalaban pegatinas de coches. Las calles estaban inundadas de gente que venia de otros pueblos vecinos que visitaban a sus parientes.

Pero lo que es seguro es que cada paso que dabas tenías cinco minutos para poder dar otro.

Rosita Guerra Martinez, 5º EGB

=====

S A B I E U Q U E . . .

Sabieu que a l'Estat Espanyol tenim DITZE pobles amb el nom de SANTA EUGENIA.

En el "Nomenclator Comercial Pueblos de España" en l'edició 10ª corresponent al 1983 hi trobam la següent relació:

- Sta. Eugenia de Babadanes de Orense.
- Sta. Eugenia a Chantada de Lugo
- Sta. Eugenia a Dumbria de la Coruña.
- Sta. Eugenia a Mallorca de Balears.
- Sta. Eugenia a Villaviciosa de Oviedo.
- Sta. Eugenia de Verga de Barcelona.
- Sta. Eugenia del Congost a Tagamanet de Barcelona.
- Sta. Eugenia de Relat a Avinyó de Barcelona.
- Sta. Eugenia del Ter de Girona.
- Sta. Eugenia a Mesia de la Coruna.

I que a "Madrid" tenen unaavinguda amb el nom de Santa Eugenia.

I a Barcelona existeix un carrer amb el nom de Santa Eugènia?

Nicolau Tous

ENTREVISTA A BARTOMEU VIDAL DE "SON MASCARO"

Durant quatre anys sa Fira ha estat una segona festa a Santa Eugènia. Per a conèixer de més a prop com és la nostra fira, - hem acudit al cap de la Cambra Agrària, Bartomeu Vidal Coll, amb el que hem tingut la següent - conversa.

- De les quatre fires; quina ha estat la millor, i en quin sentit?

- Consider que totes quatre - han tingut èxit; ara bé, sa primera i sa segona les vaig treballar amb molt d'ànim i entusiasme que superà a qualsevol altra cosa. En quan a qualitat, sa primera i sa quarta han estat per damunt ses altres; sa tercera ha estat sa manco bona per sa dificultat d'aconseguir ajudes econòmiques.

- Quin pressupost té una Fira com la d'enguany?

- En aquests moments és molt mal de dir, perquè encara no s'han pagat certes factures.

- A la Cambra Agrària local; què li suposa econòmicament organitzar la Fira?

- Donat que tenim un pressupost ridícul (unes 67.000 ptes. anuals destinades a gastos de funcionament de la Cambra) desde el principi el meu objectiu ha estat que no se tocassin per res aquests doblers per sa fira. Per això que econòmicament sa Fira no suposa cap peseta a sa Cambra local, sí a s'interinsular.

- Es pot donar una idea del valor econòmic exposat a la Fira, i del valor firat?

- Crec que no se pot valorar de cop lo que pugui haver-hi - exposat dins una Fira; però ben bé hi podia haver més de dos-cents millions de pesetes en maquinària. En quan a lo firat, m'he donat compte que l'endemà de sa fira, els representants dels comerços han vingut a visitar a qualcú del poble; és senyal de que varen vendre o de que varen aparaular o contractar.

- Al marge de l'economia; què suposa organitzar la Fira?

- Degut al desànim de l'any passat, enguany m'ha duit tot - un any de feine per organitzar aquesta IV Fira. Més que doblers lo que costa son desplaçaments, visites, telefonades, visites en buit i "tornem-hi torna-hi". Els doblers son res en comparació a ses preocupacions i problemes que dur organitzar una Fira.

- Quantes i quines visites s'han de fer als comerciants perquè venguin a Fira?

- Jo calcul que venen a exposar de quinze a vint firmes comercials. Ademés de ses grans firmes que sol esser lo que més veu sa gent, també s'han de visitar des de petita maquinària; per exemple, aquest any en va - venir un de nou que va esser en "Puigcercos" que va fer una demostració de "rec de goteig", a més va venir es de s'energia solar que va fer una demostració amb aigo calenta i amb video en marxa. Cada any surten més firmes i, per tant, més visites que fer; fins i tot s'han de visitar - els petits comerciants com ses vellaneres, marxandos, ollers, - jardineros, etc.

- Si un comerciant vol venir i no l'han visitat; com ho han de fer?

- Sa Cambra Agrària està a disposició d'atendre-los i col·locarlos.

- Suposa cap impost als comerciants el fet de venir a exposar a Fira?

- Una cosa que ha potenciat sa Fira és que no s'ha cobrat impost de trast a ningú.

- Per què s'organitzen altres actes que no estan relacionats amb el sentit agrari de la Fira?

- Lo des dissabte és una introducció a sa Fira, com un aperitiu.

Lo des diumenge horabaixa és per complementar sa diada, cosa que veig que el poble accepta - amb tot entusiasme; ho demostra amb l'assistència; calcul que - hi havia unes dos mil persones.

- Tens col.laboració suficient per fer possible sa fira?

- Econòmicament no; molt manco en sa feine o sa mà d'obra que, en alguns casos, inclús - s'han de gratificar. Per exemple, els dos homes que han de guardar sa maquinari en sa nit i els que han de fer net els carrers després de sa fira.

- Quins són els problemes més greus en que t'has trobat per a dur a terme aquesta darrera fira?

- L'experiència de les anteriors fires ha fet que hagui - hagut d'aprendre a salvar els obstacles i problemes que surten.

- Destacau-mos lo més positiu de sa fira d'enguany, i lo que t'ha satisfet manco.

- Lo positiu, sa gran assistència de públic; i lo negatiu, que alguns comerciants convidats no vingueren.

- Per què enguany no hi ha hagut tanta mostra d'animals com els anys passats?

- Som conscient de que la IV Fira ha sortida coixa per que ha estat manca d'una activitat pròpia d'una fira agrària: els animals. El motiu és que enguany duim una resaca - de crisi de bestia; cap animal de sa nostra comarca està en condicions de poder-los dur a fira. Aquesta crisi, ocasionada per sa falta de menjar, ha duit unes maleïties a ses ovelles; i no era recomenable que circulàs bestia de llana per aquestes fetxes. Dur animals

és lo que fa sa fira més hermosa, però també és lo que dur més feine.

- Com califiqueu l'exposició de maquinària antiga que enguany s'ha fet?

- Ha estat un experiment. Es motiu és poder aconseguir una maquinari usada en pocs doblers. L'any que ve, si torn fer sa fira, hi dedicaré molta atenció en aquest aspecte.

- En quan a la publicitat, quins medis s'utilitzen?

- S'ha fet publicitat als quatre diaris de l'illa, a ses tres emissores de radio, a sa televisió regional, a ses cambres agràries, al servici d'extensió agrària i a tots els mecanismes de la Conselleria de Cultura.

- Estàs content del tractament que de la Fira s'ha fet a la Premsa?

- Sí, estic content de lo que va sortir com a campanya de preparació. De ses cròniques posteriors lo que va sortir a "El Dia" estava bé; lo des "Diari de Mallorca" va esser més pobre.

- Es evident de que l'assistència de públic és masiva a la fira de Santa Eugènia; les quatre edicions passades ens confirmen aquesta afirmació; Per què ve tanta gent a Fira?

- M'he donat compta que sa gent té ganas d'anar a fires; a més, tenim sa sort que sa nostra és sa primera de sa temporada. Estam a un punt molt cèntric, lo que també nos favoreix.

- Veurem la V Fira de l'any que vé?

- L'any 1.985, sí haurà fira. I també possiblement "Firó".

Nadal Trias i Miquel Coll

TRASCENDENCIA DEL AMOR

=====

Todos los hechos de nuestra vida tienen un interés, un fin, por egoistas que sean. Nuestros actos sexuales tienen sus consecuencias y su trascendencia: el fin de tener un hijo una continuación de nosotros mismos, de nuestra familia.

Cuando a veces existen las conveniencias, evitan el hijo, no deja de tener trascendencia, el impulso el deseo y la satisfacción del sexo, no son aún el Amor: el Amor es su superación. El amor no se queda fuera del sexo, sino que es su cima; el uno no va sin el otro. El Amor está por encima de todo; es una "caridad", una donación; es para dar todo de la vida a otra vida. Y por eso nos han dado los hijos que son la culminación de nuestras vidas, más ellos son la obra de nuestro amor, y por eso tenemos la obligación de educarlos con lo mejor que tenemos dentro, y así llegaremos a la cima de nuestro amor.

Nunca los padres podrán en algún momento prescindir de su función de educar encargándola a otra persona; sí podrán reclamar la ayuda, el consejo y confiar de vez en cuando en otras personas; pero la educación es sólo de los padres. Porque educar un hijo, no es sólo enseñarle a coger las cosas correctamente, o pasearles; educar es vivir con ellos las mismas ilusiones y las mismas penas, es hablar con ellos y abrirles las puertas del mundo y del cielo; es enseñarles a ser personas y adquirir una personalidad, una manera de vivir que llevarán con ellos toda la vida. Y eso sólo pueden hacerlos los padres. Los maestros pueden ser una continuación de esta educación, pero nunca los padres deben dejar su obligación, pensando que yendo a la escuela ellos ya han cumplido; eso no es verdad: porque nadie los puede sustituir.

LA VILA DEL BISBE JUAN SASTRE I RIUTORT

En el nostre poble, Sta. Eugènia, un dia insignificant, neix un nin qualsevol a una família pobre. És el més petit dels germans, entre ells, quatre nins i dues nines. A n'aquest nin l'hi posaren per nom Juan, també un nom més, escullit entre molts altres.

Aquests dia "insignificant", 3 de Maig de 1883, quedà marcat dins la nostra història per aquest nin de nom Juan Sastre Riutort.

Com podeu veure d'això ja fa molts d'anys (100 per ésser més exactes) i en aquells temps els nins pobres tenien com escola la feina, tots havien d'ajudar per dur-se el pa a la boca. Juan Sastre, encara no era un escullit per dur la pluma entre els dits, i de molt petit ja feia de porqueret, sense que els seus mòmms pas sasin davant d'aquella manada de porcs.

Més envant va conèixer altres feines: a l'edat d'onze anys, anava a Son Ferriol, una casa pagesa, propietat d'en Toni Bibiloni Rigo. El destí o la sort el va emparar, ja que així com va anar a n'aquesta casa hagués pogut anar a una altra i morir com un pagès més sense que ningú s'en recordàs d'ell. Dic això perquè va ésser a n'aquesta casa avon una tia dels amos l'hi va veure bones qualitats per ésser missioner i va despertar amb ell l'esperit aventurer.

Mentres les il·lusions creixien, el pare Bayó, superior de la Missió, i amic de la citada tia, va exposar a n'aquesta el desig de trobar joves amb vocació per a ingrassar a l'escola apostòlica. Aquí es quan comença l'història a la qual volíem arribar.

L'hi proposen a n'en Juan presentar-se a l'examen d'ingrés per entrar a la Missió, el qual accepta d'inmediat, malgrat l'oposició de la seva mare. Però aquesta no era l'única trava, ja que com hem dit abans, en Juan, no s'havia criat entre els llibres, i encara que intel·ligent, el pare Bayó el va trobar excessivament retrassat i com ja tenia 17 anys va proposar entrar en qualitat de Fra-relleg, cosa que ell no l'hi va agradar. A la fi vaient la seva resolució va ésser acceptat com a prova.

Els seus progressos varen ésser ràpids, i el setembre de 1902 (19 anys), aquells somnis es comencen a fer realitat, ja que vesteix a Madrid la sotana de missioner, rebent els vots el dia de la Nativitat de Maria. Segueix els estudis a Bellpuig, i el 18 de Decembre de 1909 (26 anys) es ordenat sacerdot a Barcelona, on hi canta la primera missa, més concretament a l'església dels pares Pauls, acompanyat del seu germà major Jaume Sastre i Sor Concepció Alsius com a padrins de aquest acte.

Així com a aprende tant aviat el llatí i les humanitats durant els seus estudis, després de l'ordenació es reconescuda la seva valia amb les empreses que l'hi encomanen: En Novembre de 1910 va ésser nomenat director del seminari menor de Bellpuig, cinc anys més tard torna a Barcelona on es enviat a predicar fins el 4 de Març de 1917 que embarca de cap a Estats Units on és nomenat superior de la casa dels pares Pauls espanyols a Filadelfia.

part dels seus parents i amics. El padrins ens conten que tot el poble estava enremellat amb flors i arcs de murta; la gent abarrotava l'esglèsia i el sagrat, havent de posar teles damunt el sagrat, perquè el sol de juliol no iés matx entre la gent.

el poble aprofitant aquesta vinguda, l'hi regalà una cadena i una creu d'or, essent nombrat fill il·lustre de Palma i Sta. Eugènia.

Després d'aquesta estància, torna a San Pedro de Sula, on continua la seva tasca de predicador.

Els seus objectius principals eren: la beneficiència, l'ensenyanza, l'administració dels sacraments i la construcció de noves esglésies i col·legis.

Va predicar amb la paraula i més que rés amb l'exemple que és el sermó més eficient.

També va escriure varies pastorals on hi reflexe la doctrina cristiana, la sencillez i l'unció sacerdotal.

Va ésser un home i un sacerdot d'intensa vida espiritual, senzilla, conscient i reflexiva, sense complicacions. La seva vicaria de San Pedro de Sula va ésser posada com exemple per tot hondures, exaltant sempre la seva intel·ligència i voluntat.

Quan se preparava la commemoració dels 25 anys episcopals, el va sorprendre la mort el dia 23 de març de 1949. La causa va ésser la seva mal cuidada i aguda diabetis.

El seu cos va ésser embalsamat i duit a la catedral on hi va estar tres dies. La catedral es trobà sempre abarrotada per l'afluència de cristians que dia i nit anaven a donar el darrer "adeu" al seu amic i guia, el Bisbe Juan Sastre Riutort.

"Com una guarda
entorn del pastor recullida,
la gent trista i afligida
plora la mort d'una persona estimada
que de la terra es anada".

Aquesta és, lectors, la vida d'un taujà, model de l'esforç i la constància, FILEL PASTOR DE CRIST.

Maria Guasch i Ramón.

!!
!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!
!!!!!!!!!!!!

VERGE DE LLUC CORONADA

Dins el cor de la muntanya
Mallorca guarda un tresor
germans en santa companya
pugem a la casa d'Or!

Anem amb bandera alçada
com un exèrcit de pau

Verge de Lluç coronada
Daunt Mallorca regnau!

L'augusta Pau seu a l'ombra
dels arbres patriarcals
i en sant esglai allà assombra
la grandesa dels penyals
En majestat assentada
molt bé la Verge hi escau
Verge de Lluç coronada
damunt Mallorca regnau!

Dau l'oli pur a la serra,
dau en el pla fons de vi
sien los dons de la teraa
semblança d'un fruit més fi
donau sempre bona anyada
de caritat i de pau
Verge de Lluç coronada
damunt Mallorca regnau!

Feia el temps la seva via
darrera un any un altre any
però l'amor romania
i és enguany com era antany.

Recordar és tornar a viure....
Deneït sia el conhort
dels cors qui poden somriure
evocant un bon record.

Avui plau guaitar enrera
Bel a recordació
tal dia com a'ui era
jorn de coronació

Cent anys fa a l'hora d'ara
que portau corona d'or
però molts i é en fa encara
que reinau dins el cor.
Qui mai per vos oblida,
ara fort ara poruc
pels goigs i els dols de la vida
Oh Mare de Déu de Lluç!

Aquells qui us feien ofrena
d'amen ja en pau-oh records-
més no es trenca la cadena
que enllaça els vius amb els morts

i aquesta clara diada
de rememoració
bé diu que encesa hem servada.
la llàntia de l'avior ...

Feia el tems la seva via
darrera un any un altre any
però l'amor romania
i és enguany com era antany

A Mallorca hi ha alegria
és la coronació
i per jo molta tristor
he perdut lo que tenia

Verge de Lluç estimada
pensau un poquet en mi
que jo cada demati ...
encara no vos he olvidada.

Recreació poètica sobre l'hime de Lluç
i... per Na Margalida Roca Mascaró.

VIDA DEL CAMP

Quan arriba el Maig, belles flors flo-
/reixen
ornant l'inmens paisatge d'alegria,
i amb la sega animosa arriba el dia
que els fruits madurs del camp es re-
/colleixen.

Les oscures quarteres es rebleixen
amb saques de gra ros, que prometia
damunt la redona era, que seria
el ric portent que les garbes ofereixen.

El sol abrasador romp la suada,
l'ametlla fa bedar, i les garroves
madures fan una hermosa solada.

Amb les saons primeres, moltes cloves
rebran fértil llavor, que un pic sembra
/da,
darà, l'any venider, altres flors noves.

Tià Coll

o o o o o o o o o o o o o o o o

* * * * *

LLUIS LLACH ENTRE NOSALTRES

Aprofitant la publicació del seu nou disc "T'estimo", Lluís = Llach va ésser entrevistat pel setmanari "El món". Ara Llach ha es = tat uns dies entre nosaltres cantant les seves noves cançons, per = això ens hem decidit a publicar aquí un extracte d'aquesta intere = ssant entrevista. En ella Lluís Llach s'ha revelat com un serf fi = del del somni i l'optimisme, paradoxalment feliç i ferit d'amor. = Com una criatura dolcíssima que de la tendresa, en sap tots els ca = mins, que de la lluita, n'ha après l'honestetat i en concix la tra = ició; que de la vida, n'ha sentit la desesperança. I sobretot, el = plaer de viure-la intensament.

P. En les teves cançons s'endivi = nen les forces quasi biològiques d'una paradoxa essencial: d'una = banda l'optimisme de vegades utò = pic o exagerat del Llach social, de l'altra, un Llach íntim, més = aviat trist i fatalista. La can = ço "Amor particular" del teu da = rrer disc traspuja fatalitat.

R. No et dic que no hi haguí un = cert sentiment de fatalitat, pe = rò precisament és la sensació = que el pas del ser humà com a in = dividu per aquest univers, el = seu fracàs personal que acaba en la mort, és una victòria univer = sal. Quan a mi em toqui l'adéu = estare trist, però ha d'ésser ai = xí. En la meua relació amb el pú = blic, el dia de l'adéu serà dolo = rós, però també voldrà dir que la gent haurà trobat recanvis i no = ves veus. A la canço "Vida" par = lo tota l'estona de la mort, que si m'en vaig, que si un dia hau = re de dir adéu... però continua = ment ho estic positivant, i aixó = és el que em sap greu que no es = vegi.

P. D'acord, però es tracta d'una positivació de caire social, i = no del Llach íntim, que continua sent fatalista.

R. A "Vida" jo dic que "a mi no em farà cap pena/i aniré de bra = nca en branca/per sentir allò = que canten/ nous ocells del meu paisatge". O sigui, la meua tri = stesa en el fons i per a mi ma =

teix significa optimisme i ale = gria. Es tracta d'un joc que em = faig a mi mateix. Com a ser humà la mort m'impersona i per això jugo a positivat-la.

P. A "Amor particular" és evident que parles d'una història d'amor que es trenca i la teua actitud = davant d'aquesta mort és de resi = gnació. En canvi, quan toques = qüestions socials aquesta resig = nació es transforma en revolta, = per exemple a "Somniem". La para = doxa sembla prou evident. ¿No hi estàs d'acord?

R. Bé, no puc oblidar que "Amor = particular", entre altres coses, és una mena de cant amorós i nos = tàlgic dedicat al públic, en que dic "ostres, quin privilegi d'ha = ver pogut cantar durant setze = anys i que m'hagin escoltat". I = no puc oblidar que tot això ha = d'arribar a la fi, i humanament = és bo que sigui així. No m'agra = daria trobar-me als vuitanta = anys cantant a dalt d'un escenari... He de saber veure el dia = en que ja no pot ser, he d'ado = narmen quan la gent comenci a ve = nir a veure'm com si fos una re = líquia. I penso que això és posi = tiu per a mi, i no vol dir fata = litat.

P. En quant a l'imatge del Llach íntim feliç, ¿Quines són les co = ses que et donen aquesta felici = tat?

R. La meua felicitat prové sobre tot de la vida quotidiana, Sempre he intentat de protegir la meua vida privada perquè soc una persona que en la vida de cada dia tinc el vuitanta per cent de tota la meua existència. La feina m'ha facilitat moltes coses, però en cap moment no ha estat la cosa més important de la meua vida.

P. Si fem un repàs de totes les teves cançons de seguida hi descobrim dues coses essencials. D'una banda, la rebel·lió de no oblidar mai els somnis. De l'altra, una vida íntima profundament marcada per l'amor; hi ha cançons com "Laura"; "Criatura Dolcíssima" i "Amb el somriure de la revolta", en que l'amor apareix clar i intens. De sempre el llach íntim se'ns mostra absolutament marcat per l'amor, i no faig referència únicament a l'amor de parella, sinó a un amor que s'escampa per tota la vida quotidiana, als amics, la terra. ... ¿Què significa aquesta essència amorosa de la teua vida?

R. Ho has explicat tu mateix. Mira, jo no sé si l'he trobat l'amor, ni tan sols sé on són els límits de l'amor, ni on és ni com és. L'amor doncs, és sobre tot una recerca. Quan se'm parla de militància, i és cert que he militat, la veritat és que darregre d'aquesta militància hi ha tan poca formació teòrica, i fins i tot diria tan poca formació política, real que no provengui només de l'amor entre humans i tot el que això comporta de solidaritat, fraternitat, preocupació pels altres ... Sovint, em diuen que les meves cançons són o bé d'amor o bé de lluita. I no és cert això, perquè les cançons de lluita, per mi, són fruit d'un sentiment, d'un acte d'amor

P. ¿Tens clar per què continues cantant?

R. De primer per una necessitat. Parlo del moment íntim de compondre i cantar a casa. Explicar això sempre m'ha estat difícil, perquè penso que hi ha una màgia, i encara que sigui senzill d'explicar-ho prefereixo ser ignorant i no saber-m'ho explicar perquè tinc por que després de divuit anys aquesta màgia es trenqui i la perdi. Una melodia em pot provocar estats d'ànims molt intensos, i això és una gran màgia.

P. ¿Dónes, per tant, un paper absolutament important a la sensualitat per damunt la racionalitat?

R. Sí, i tant, per mi la racionalitat es sempre posterior. El que em dispara sempre és la sensibilitat. Per exemple "Disset anys només" del disc "Campanades a morts" no és sinó l'impacte que em va produir una imatge és quan he acabat una canço o quan estic només en el procés de fer la lletra quan es posa en joc la maquinària racional. Jo diria que en la lletra cada cop soc més racional. Com que el meu procés de composició és bastant estrany, perquè de primer faig la música, la melodia m'insinua el tema. I no em pregunto el perquè, però jo faig una melodia i és com si algú em digués: "aquesta melodia hauria de parlar de ..." .

Extracte de:

"EL MÓN"

Setmanari d'informació general. Any IV nº 110
Barcelona 30 - Març - 1.984

COM HEM DE LLEGIR LA NOSTRA LLENGUA i 3

5.- TEMPS DE LA CONJUGACIÓ QUE TENEN

MES D'UNA FORMA:

Present d'Indicatiu:

Jo cant o canto

Tu cantes,

Ell canta,

Nosaltres cantam o cantem

Vosaltres canteu o cantau,

Ells canten

Pretèrit imperf t de Subjuntiu:

Cantàs o cantés

cantassis o cantessis

cantàs o cantés

cantàssim o cantéssim

cantàssiu o cantéssiu

cantassin o cantessin

Pretèrit perfet d'Indicatiu:

Vaig cantar,

vares o vas cantar

va cantar

vàrem o vam cantar,

vàreu o vau cantar,

varen o van cantar.

Formes com per exemple:

Serveisc o serveixo, patesc o pateixo,

veim o veiem, feim o fem, veis o veieu,

feis o feu, vinc o venc, tinc o tenc.

Jo som = jo soc.

6.- ACCENTUACIÓ:

Hi ha dues formes d'accent: agut = ´ é,

ó, í, ú de faré, canó, camí, comú.

greu = ` à, è, ò de valencià, cafè, tòr
cer.DUEN ACCENT GRAFIC -agut o greu segons
la vocal- LES PARAULES:AGUDES acabades en : Vocal; as,es,is,
os,us; en,in. Exemples: balancí,demà;

fracàs, abús; encén, camín.

PLANES no acabades en: vocal; as,es,is,
os,us; en,in, Exemples: caminàvem, apòs
tol, exàmens, telèfon.ESDRÚIXOLES: sempre. Exemples: èxode,pa
rròquia, Alcúdia, vàlua.Solament es consideren diftongs: ai,ei,
oi; au,eu,ou;(ui,iu.uu).Per tant dividirem les sillabes així:
cai-re, cou-re; i per altra part serà
Al-cú-di-a, Par-rò-qui-a, và-lu-a.Per a fer destruir el diftong s'usa l'
accent o la dièresi:Exemples: País, beneït,(diferent de
beneit).

FI DEL REGNE DE MALLORCA 1.349

Amb la conquesta del rei Pere IV, l'any 1.349, l'illa de Mallorca quedà definitivament incorporada a la Corona Catalano-Aragonesa.

Más tard, primerament en temps del rei Joan I, 1.391, i després en temps d'Alfons el Magnànim, 1.450, trobam les lluites socials entre la Ciutat i les Viles. Les causes, en poques paraules, = eren que els vilans volien més representació i menys contribució. Els impostos pesaven més damunt la Part Forana que damunt la Ciutat, per altra banda, els jurats de la Part Forana no tenien ni veu ni vot davant la força dels de Ciutat que eren més nombrosos.

La Ciutat fou rodetjada per un exèrcit de més de 2.000 homes per tres vegades. Finalment, però, els pagesos foren vençuts = prop de Sencelles. Aleshores les viles foren condemnades a pagar = els impostos enderrits, a indemnitzar els perjudicis ocasionats = als ciutadans, i endemés, a pagar una multa de 150.000 lliures que el rei afegí.

Però el problema no era resolt, ja que les mateixes causes econòmiques que havien fet aixecar els pagesos encara existien i = més endavant es varen veure agrevades per l'odi que la represiò ha via ocasionat.

Amb ocasió de la guerra de Catalunya i Menorca contra el = rei Joan II sorgí a Mallorca un moviment favorable a Catalunya relacionat amb la lluita de les viles dotze anys enrera. El governador recorregué l'illa amb gent armada per reprimir als vilatans. = Molts foren penjats i un d'ells va esser el taujà Pere vicens que l'any 1.465 fou mort i esquaterat a la plaça del moll de Ciutat. = Després foren col·locats dos trossos al Puig de Sta. Eugènia, un = al camí de Sineu i un altre al camí de Sta. Maria perquè servís = d'exemple als demés.

Però encara no acabaren aquí les lluites entre els pobles i la Ciutat ja que el 1.520 es produí l'esclafit de la Germania. = Les causes foren ben bé les mateixes que les de les lluites anteriors: la falta de medis econòmics.

Un exèrcit d'uns dos mil homes es dirigí a la ciutat d'Alcúdia a on s'havien refugiat gran nombre de cavallers, ciutadans i = mercaders contraris a la Germania, i començaren les hostilitats. = Els agermanats amb el desitg de reformar l'economia pública també cometeren abusos i assassinats. Finalment foren vençuts i terriblement castigats, uns foren condemnats a mort, altres obligats a pagar una multa segons el grau de participació.

Del nostre poble prengueren part en el moviment els Busquets de ses Coves, els Mascaró i els Bibiloni.

 FUTBOL: C. D. F. SANTA EUGENIA
 =====

"El vent en popa" que a la passada edició de la Revista encapçalava el capítol esportiu es transformava posteriorment en un estancament, tinguent en compta els resultats obtinguts i el joc realitzat. Molts d'aficionats ja es feien preguntes respecte a les relacions entre els jugadors i la directiva o entre els mateixos jugadors. - Efectivament, era un moment -- d'incògnites en una situació que tampoc es podia calificar d'alarmant. S'havia de llevar importància a les goletzades de Son Ferriol i de Colònia de Sant Jordi; els altres resultats eren casi normals. Era veritat que llavors l'equip no jugava conjuntat i que pareixia que s'havia perdut la confiança entre els jugadors. Tots feia pensar que el partit contra el Mariense suposà un espècie de crisi moral i físic. Fou aquell un partit jugat a un camp impracticable (havia plogut i ho va fer al llarg de tot el partit) on es lluità com a lleons, es dominà clarament, es varen tenir moltes ocasions de marcar, però tant sols la mala fortuna va fer que no es guanyàs un partit que per mèrits s'havia de vèncer. I no només això, a un quart del final en Munar quedà lesionat quan feia una brau sortida per evitar un possible gol. L'incorporació d'en Ramón a la porteria, malgrat la seva voluntat i ganes de jugar, debilità la retaguardia taujana els partits següents.

Encara que acabàs favorable als taujans, el partit contre l'Ariany va ésser per oblidar, no només pels incidents que tots els aficionats coneixen i que feren que finalitzàs el partit abans del temps reglamentari, sino pel mal joc demostrat per el Santa Eugènia, sobre tot a la primera part.

Contra l'Sp. de Sòller, -- l'avorriment fou la tònica dels norante minuts; només s'ha de recalcar un moment en que es varen tenir unes clares oportunitats, sobre tot en una ocasió d'en R. Canyelles i un altre d'en Bauçà. L'únic gol del partit ho marcà en J. Crespí -- d'un xut col.locat al treure -- una falta.

En un ambient d'incertitud i amb una preparació de gala, es presenta el partit aplaçat contra el Cala D'Or, un dels grossos. Abans, no massa gent apostava per un resultat positiu; la realitat fou un altre: va ésser el millor partit jugat -- per els taujans en lo que va de temporada, gràcies a que demostraren una bona forma física i un nivell tècnic per damunt de lo corrent dins la categoria. Es va convèncer als espectadors locals i de fora (hi havia molt de públic) i es demostrà que el Santa Eugènia té equip per guanyar a qualsevol. Al final, alegria dels aficionats i jugadors locals, i d'altres interessats amb el resultat; evidentment també una bona taquilla per el -- Club, que en va saber treure -- profit de tant interessant partit.

El diumenge següent es rebia la visita d'un Son Gotleu amb baixes, ja que jugaren nou jugadors. Fou un partit que lluny de tenir una qualitat tècnica, només tingué l'aliciet dels -- sis gols marcats, cinc per la part local. Tal vegada, el poc acert i el conformisme fou que no s'acabàs amb una goletzada d'escàndol.

En conclusió, pareix que -- l'equip torna anar andavant; i hem de veure si al final es podrà aconseguir un cinquè lloc a la tabla classificatòria: Seria una hombrada.

Mikel.

ARROZ CON CONEJO

=====

INGREDIENTES:

- Medio conejo
- 1 cebolla pequeña
- 2 tomates
- 1 ramita de perejil
- 4 dientes de ajo, aceite, sal, pimienta negra y agua.
- 3/4 de arroz (para 5 personas).

PREPARACION:

Se trocea el conejo no muy pequeño y se pone en una cacerola al fuego lento con aceite. Cuando está caliente, se le hecha el conejo hasta que está dorado. Luego, le añadimos la cebolla picada, el tomate troceado y cuando todo está cocido, le echamos unos tres litros de agua, dejándolo que hierva, hasta que el conejo esté tierno. Ya podemos echarle el arroz. Del hígado del conejo, haremos un picadillo con ajo y perejil el cual, añadiremos al arroz, minutos antes de estar cocido. Y listo para servir.

BRAZO DE GITANO DE CARNE

=====

INGREDIENTES:

- 1 caja de puré de patatas
- 300 gramos de carne de cerdo picada
- 1 cebolla mediana
- 2 dientes de ajo
- 2 tomates
- sal, aceite y pimienta negra.

PREPARACION:

Se pone el aceite en la sartén y cuando esté caliente, se le hecha la cebolla picada. Cuando está dorada, se le añade la carne picada, los tomates cortaditos, los ajos picaditos y la pimienta dejándolo cocer todo junto, y una vez listo, se retira del fuego.

En otro recipiente, ponemos medio litro de agua al fuego, cuando hierve se le hecha una pizca de sal y los copos de patata, removiéndolo hasta que forma una especie de pasta y se retira del fuego.

En una mesa extenderemos un trapo limpio y encima, extendemos la masa con un rodillo dejándola de un centímetro de grosor. Encima, le echaremos el sofrito anterior y lo enrollaremos cogiendo los extremos de un lado del trapo, doblegándolo sobre sí mismo lo trasladaremos a un plato ovalado y lo adornaremos con (anchovas, aceitunas, etc.).

"GRAIXONERA DE BROSAT"

=====

INGREDIENTES:

- 3/4 de kilo de requesón.
- 8 huevos
- 300 gr. de azúcar
- 1 cucharada de canela en polvo.
- 1 limón rallado
- Un poco de manteca para untar la "graixonera".

PREPARACION:

Se pone en un bol, el requesón y se le añaden los huevos uno a uno bien movidos con el azúcar, la cucharada de canela en polvo y la ralladura de limón (se mezclan uno a uno los ingredientes) mezclándolo todo bien mezclado y lo echamos todo en la "graixonera" o molde de barro previamente untado de manteca y se mete en el horno. Se sirve frío.

CHISTES
o-o-o-o-o-o-o-o

Entre inglesos:

-Dicen las estadísticas que en nuestro país de cada dos hombres, uno es menor de treinta y cinco años.

-¿Y de las mujeres?

-Oh! Las mujeres son todas menores de treinta y cinco años.

-.--.--.

Un ladrón, cuya familia se dedica al mismo oficio, está en las últimas.

Un amigo lo visita y trata de consolarlo, pero él dice:

-Es inútil. La suerte está echada. Mi mujer ha salido ya a robar un vestido negro.

-.--.--.

Un galán de cine, al médico:

-¿Usted cree que estos ruidos del pecho me impedirán seguir trabajando?

-Eso pregúnteselo usted al ingeniero de sonido.

SOPA DE LETRAS

U	L	I	A	L	I	L	J	V	O	M	P	V	O	M
O	S	S	A	E	O	J	L	L	O	I	R	N	P	A
L	C	V	S	I	C	S	N	O	R	I	R	S	E	R
O	U	P	R	M	E	L	D	I	V	D	F	I	N	G
I	D	Y	D	R	O	S	A	D	M	H	E	B	L	A
D	S	A	V	F	B	C	H	V	K	Z	L	M	U	R
A	O	P	L	Q	R	S	I	C	E	B	A	A	K	I
L	L	L	M	I	C	A	U	F	D	L	I	J	A	T
G	X	T	G	L	A	M	Y	C	P	I	B	Z	C	A
O	T	C	A	L	E	N	D	U	L	A	L	M	S	V
L	M	O	T	S	R	C	O	E	N	A	R	E	G	I

- Buscar diez nombres de
← flores

Piropos a ses Sogres...

Ja sogra fa sabonera
com un bover que està estret
no vol que em casi amb na Bet
perque diu que som bandera

De sogres ja n'estic fart
re-corante re-de-gotes
voldria veure-les totes
damunt espines de cart

